

Manel, la destrat de guerra mai s'enterra

«Quan un grup et fa companyia des que tens 14 anys i no t'ha deixat d'acompanyar a mesura que ells i tu heu anat creixent, és inevitable veure'l com a part del teu propi paisatge»

Els quatre membres de Manel, en una entrevista amb Nació | Adrià Costa

Ho sabem des del 6 de novembre, ens ho van dir ells mateixos en un post a xarxes. Els membres de Manel ens deien que marxaven a hivernar. Aleshores ja ho vam maleir: resulta que un dia vam anar a l'últim concert del nostre grup preferit i cap de nosaltres ho sabíem. Fa quatre mesos i mig ja em va venir al cap el record de, si això és un adeu, quin seria l'últim concert d'una de les bandes més importants de la meva vida. Malauradament per mi, l'últim va ser en un macrofestival, amb totes les limitacions que aquest format suposa. Però, com sempre, vam cantar, vam ballar, vam riure, beure i suar. Com en els incomptables concerts on hem estat donant-ho tot. Quina alegria, repetir concerts d'una mateixa gira d'un grup que t'agrada, quin plaer el saber que no et cal sortir de la zona de confort, i quina poca vergonya reconèixer que encaixo perfectament en el patró de nena catalana que vibra amb Manel.

Quan un grup et fa companyia des que tens catorze anys, que és el que ens ha passat a la nostra generació amb Manel, i no t'ha deixat d'acompanyar a mesura que ells i tu heu anat creixent, és bastant inevitable veure'l com a part del teu propi paisatge. Es podria fer un mapa de les meves relacions -d'amistat, sentimentals, laborals, familiars- a través de la seva discografia. Quan vaig escoltar per primer cop les *Corrandes de la parella estable* em va permetre fer de voyeur en el món de les relacions adultes. Més tard, em va semblar que *Criticarem les noves*

---

modes de pentinats explicava exactament el que jo sentia, ingènua de mi, en aquell moment de l'adolescència on tot és transcendental i tot gira al teu voltant.

[noticiadiari]2/253820[/noticiadiari]

Recordo perfectament quan va sortir *Atletes, baixin de l'escenari*, el vam escoltar amb els amics de la universitat i el debat era aferrissat: què se n'ha fet de l'ukulele? Recordo com, en aquells cafès eterns al bar de la facultat, un dels de la colla reivindicava la *Mort d'un heroi romàntic*. Sempre s'ha de reivindicar alguna de les cançons menys escoltades d'un disc, com *L'espectre de Maria Antonieta*, mentre tothom penja versos dels hits com *Les cosines* a les xarxes socials. I llavors la bogeria d'aquest últim disc, que cada cançó és millor que l'anterior te l'escoltis amb l'ordre que vulguis. Tots i cadascun dels temes, vinculats a un moment vital i a unes persones concretes. Fins i tot, quan sona *L'amant malalta*, em resulta inevitable l'efecte magdalena de Proust que em transporta directament al moment exacte on em va sobtar la notificació d'"ei, nou tema".

Ho sabem des del 6 de novembre, que ens ho van dir ells mateixos, però el dol nacional no s'ha decretat fins que el programa Tardeo de l'Andrea Gumes, de Radio Primavera Sound, ha deixat anar la bomba a les xarxes. Molts ni tan sols han fet l'esforç d'escoltar la secció que l'Alba Riera va fer dies abans que el programa publicqués el fragment a Twitter. Si ho haguessin fet, aquesta notícia l'hauríem vist per terra, mar i aire uns dies abans. Les han acusat de poc rigor els mateixos que han begut només d'un tall de Tiktok que han penjat elles mateixes a Twitter. El cas és que Manel va acabar gira fa mesos, el grup estarà aturat fins a nova ordre, més temps de l'habitual, i mentrestant cadascú està fent les seves coses. Ja ho sabíem, però si tots plegats ens hem posat les mans al cap ara mateix, cal reconèixer el mèrit de l'Andrea i l'Alba d'haver estat capaces de marcar l'agenda *setting* de tots els mitjans tradicionals.

Va ser la mateixa Andrea Gumes qui, en la presentació del cartell del Primavera Sound 2022, va preguntar a Guillem Gisbert que si Manel mai ho deixés i haguessin de fer una lona com la que Antònia Font va fer per anunciar el seu concert de tornada, en comptes d'"alegria", quin vers hi posarien. Ell no va saber ben bé què respondre, però entre el públic, la meua amiga tant o més fan del grup que jo ho va tenir claríssim. No sabem quan tornarem a viure un concert de Manel, però esperarem amb candeletes veure un rètol gegant que digui: "La destrat de guerra mai s'enterra".